

Projektin tarkoituksena on vastata kahteen eri tarpeeseen:

- 1 tarjota työkaluja erottamaan "rotuun" liittyvä ja liittymätön fyysinen väkivalta toisistaan.

On vaikeaa tunnistaa, milloin fyysisen väkivallan taustalla on "rodullinen" motivaatio, sillä se täytyy tulkita siinä kontekstissa, jossa se on tapahtunut. Kun "rotuun" liittyviä viharikoksia ei pidetä sellaisina, tämä johtaa ilmiön aliarviointiin ja perusihmisoikeuksien laiminlyöntiin. Tästä johtuu tietty tarve määritellä konkreettisia kriteerejä, joiden avulla voidaan erottaa rotuvihaan perustuva väkivalta ja muu väkivalta toisistaan.

- 2 määritellä kriteerit, joiden avulla tunnistaa ei-fyysiset, "rodullisesti" merkityt rikkomukset, jotka perustuvat verbaaliseen, paraverbaaliseen, ei-verbaaliseen sekä visuaalisen kommunikaatioon kirjallisissa, puhutuissa sekä vuorovaikutuksellisissa diskursseissa.

Projektin päätavoitteet ovat:

- 1 verrata olemassa olevaa lainsäädäntöä eri kumppanimaissa sekä oleellisia akateemisia ja ei-akateemisia tutkimuksia
- 2 tunnistaa tiettyjä kommunikaatiokäytäntöjä sanojen, äänen, kehonkielen ja visuaalisten elementtien perusteella joukkotiedotusvälineissä, sosiaalisissa verkostoissa ja sosiaalisten verkostojen keskusteluissa vihapuheeseen ja -kommunikaatioon liittyen
- 3 vihaan suuntautuneiden kommunikaatiokäytäntöjen mekanismien ymmärtäminen niiden kommunikaatiotekniikan, menetelmien ja strategioiden suhteen
- 4 kasvokkain tapahtuvan sekä verkkopohjaisen koulutuskonseptin muodostaminen, joka tarjoaa konkreettisia työkaluja tällaisten kommunikaatiokäytäntöjen tunnistamiseksi ja viharikosten estämiseksi

- 5 hyvien käytäntöjen, suositusten ja konkreettisten työkalujen laatiminen oikeuden ja lainvalvonnan sektoreille

Projektin edunsaajia ovat:

Oikeusalan ammattilaiset (tuomarit ja asianajajat), lainvalvonnan viranomaiset (kaupunkipoliisi, rajapoliisi, armeija, jne.), maahanmuuttajat (potentiaaliset tai todelliset "rodullisesti" motivoituneiden viharikosten uhrit), kulttuurienväliset välittäjät, opettajat, sosiaalityöntekijät, aikuiskouluttajat sekä EU-instituutiot (Euroopan komissio, Euroopan neuvosto, Euroopan perusoikeusvirasto).

Projektin verkkosivut

<http://win.radar.communicationproject.eu/web/>

VCLE Platform

<http://lnx.radar.communicationproject.eu/web/htdocs/radar.communicationproject.eu/home/dokeos/>

E-mail:

info@radar.communicationproject.eu

This publication has been produced with the financial support of the Fundamental Rights and Citizenship Programme of the European Union. The contents of this publication are the sole responsibility of the RADAR's Team and can in no way be taken to reflect the views of the European Commission.

© Copyright 2014 Key & Key Communications P.Iva 02107170546 - Italia - All rights reserved

This project is co-funded by the Fundamental Rights and Citizenship Programme of the European Union

RADAR

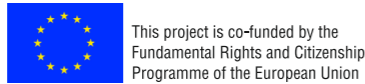
Regulating AntiDiscrimination and AntiRacism

JUST/2013/FRAC/AG/6271

"Kukaan ei synny vihaamaan toista ihonvärin, taustan tai uskonnon takia. Ihmiset oppivat vihaamaan, ja jos he voivat oppia vihaamaan, heidät voidaan opettaa rakastamaan, sillä rakkaus täyttää sydämen luonnollisemmin kuin sen vastakohta."

Nelson Mandela

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL JUSTICE

RADAR

Regulating AntiDiscrimination and AntiRacism

Kun rodullisesti motivoituneita viharikoksia ei tunnisteta sellaisiksi, johtaa tämä perusihmisoikeuksien loukkaukseen.

Eurooppalaisissa yhteiskunnissa, joita maahanmuutto muokkaa yhä enenevässä määrin, taistelu rasismia ja muukalaisvihaa vastaan on tärkeä haaste demokratian ja kansalaisyhteiskunnan kannalta. Huolimatta EU:n jäsenvaltioissa vallitsevasta syrjinnänvastaisesta lainsäädännöstä, rasismien ja muukalaisvihan eri muotojen tunnistaminen on edelleen perustavanlaatuisen ongelma. Ne saattavat koostua väkivaltaisista teoista (esim. fyysinen hyökkäys) ihmisiä kohtaan tai vihapuheesta – ”rotuun” ja muukalaisvihaan liittyvistä diskursseista, ”jotka levittävät, yllyttävät, edistävät ja perustelevat rotuvihaa, muukalaispelkoa, antisemitismia ja muita suvaitsemattomuuteen perustuvia vihan muotoja, kuten aggressiivisena nationalismina, etnokeskeisyytenä, syrjintänä ja vihamielisyysnä vähemmistöjä, maahanmuuttajia ja maahanmuuttajataustaisia ihmisiä kohtaan ilmenevää suvaitsemattomuutta” (Euroopan neuvoston ministerikomitean suositus 97(20)).

Viharikos ei koskaan ole yksittäinen teko; sen laukaisee ja sitä rohkaistaan yleensä vihapuheella, joka sisältää halveksunnan, vihan ja ennakkoluulon diskursseja. Tällaisia diskursseja ei esitetä ainoastaan suorassa kasvokkain tapahtuvassa kommunikaatiossa julkisten tai yksityisten keskustelujen kautta, mutta myös verkossa, poliittisissa diskursseissa, mediassa, sekä monissa institutionaalisissa konteksteissa. Viharikoksia voi seurata myös muunlaisista vihakommunikaation käytännöistä muilla kommunikaation tasoilla, kuten ääni (paraverbaalinen viesti), kehonkieli (ei-verbaalinen viesti), kuvat (visuaalinen viesti). Lisäksi rasistinen diskurssi ei useinkaan yksinkertaisesti omaksu selkeitä vihan, ennakkoluulon ja halveksunnan muotoja, vaan esiintyy näennäisesti hyväntahtoisena eroavaisuuksien

tunnistamisena, jonka taustalla on kuitenkin yksilön kulttuurisen ja sosiaalisen identiteetin stereotyyppiä. Tämä voi vaikuttaa eroavaisuuksia kunnioittavalta tunnistamiselta, mutta se muuttuu stereotyypeiksi ja ennakkoluuloiksi, joista kehittyy luokitteluja ja stigmoja yksilön suhteen.

Tuomarien, poliisin, poliitikkojen ja kansalaisten on yhä vaikeampaa tunnistaa, milloin väkivallan takana on muukalaisvihaa, sillä se täytyy tulkita siinä kontekstissa, jossa se on tapahtunut. Tämä tulkitseva työ sallii meidän määrittelevän tällaiset toimet viharikostapauksissa. Usein ”rotuun” liittyviä viharikoksia ei pidetä sellaisina, ja tämä johtaa ilmiön aliarviointiin. Rotuvihaan liittyvien rikosten käsittely ei-rotuun liittyvinä rikoksina johtaa perusihmisoikeuksien laiminlyöntiin. Siten on oleellista, että lainvalvojilla ja oikeusviranomaisilla, toimittajien ja poliitikkojen ohella, on työkalut tällaisten rikosten taustalla olevan motivaation tunnistamiseen.

Tämä tulkitseva työ antaa meidän määrittellä nämä toimet viharikosten suhteen. Tämän projektin kokonaisvaltainen tavoite on tarjota lainvalvojille ja oikeusviranomaisille ”rotuun” liittyvän vihakommunikaation tunnistamisen helpottamiseen tarvittavia työkaluja, pääasiassa avoimien koulutustoimenpiteiden kautta. Tätä varten tehdään tulkitsevaa työtä viharikosten uhrien haastattelujen sekä verkossa tai painetussa muodossa esiintyvän vihakommunikaation esimerkkien kautta kuudessa eri maassa. Tätä materiaalia analysoidaan ja kategorisoidaan GINCO*-konseptiin eli osaamispainotteiseen oppimiseen ja itsearviointiin perustuvan kommunikaatiopohjaisen harjoituskurssin laatimiseksi. Tämä kurssi tulee soveltumaan ammattilaisille ja varsinaisille tai potentiaalisille viharikosten uhreille kansallisella tasolla ja toisaalta kouluttajille kansainvälisellä tasolla. Lisää opiskeluresursseja ja -palveluita tarjotaan verkko-opiskelutapahtumien järjestämiseksi. Lopuksi projektin tavoitteena on tuottaa julkaisu, josta löytyy konkreettisia työkaluja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä helpottamaan syrjinnänvastaista ja rasisminvastaista toimintaa ja säädöksiä.

*Grundtvig International Network of Course Organisers
<http://www.ginconet.eu/>

RADAR-PROJEKTIKUMPPANIT

Koordinaattori

Università degli Studi
Perugia
(Italy)

Athens Network of Collaborating
Experts NGO - Athens
(Greece)

Computer Technology Institute
and Press - Patra
(Greece)

Placówka Kształcenia
Ustawicznego EST - Wadowice
(Poland)

Heriot-Watt University
Edinburgh
(United Kingdom)

Key & Key Communications
Deruta
(Italy)

Learnmera Oy
Helsinki
(Finland)

Adam Mickiewicz
University - Poznań
(Poland)

Stichting Vrouw en Welzijn
Geleen
(Netherlands)